

با سۆنسكەي شيعر به شهواره نهكه وينا!

(1)

حەمەسەمەيد حەسەن

بەرد تەنيا بۆ درمختی بەردار دەهاوژێرت. حەز ناکەم هیچ سەرنجێکم رۆڵی بەرد ببینیت، ئەوی وەک بەرد بۆ بۆچوونەکانم دەروانیت، با وەک درمختەکی بەردار سەبەری رەخنەلێگیراویش بگات. (شيعر پەپۆلە، بۆ ئەوی هەناوی ببین، نایبیت دەست بەدەبە شمشیرێک، نابووێتترین رەخنە ئەویە، رۆوی دەمی له خاوەنی بەرەمەسکە، نەک له کارە ئەدەببەهە. (1) ئەو رەخنەبەهی هەر خاوەنی بەرەمەسکە مەبەستە، جا چ رەتی بکاتەوه، یان پەسەندی بگات، بە هەروو بارەکەدا، ئەوه رەخنە ئەدەبی نییه، کوللای ئەدەببەهە. (2)

ئەي رەخنەگر، با رەخنەکانت داھێنان بن! با رەخنەکانت پشت بە خۆیان بپەست، با وەک لاوڕگ بەسەر بەرەمەسکەنەوه نەتەوەرێن! ئەي نووسەر له ياد تەجیبت، (دەمامک لەسەر رۆوخساری کەموکۆرپەکان لا بدە! ھەست و نەستە ساختەکان رۆوت بکۆه! نەفرەت له بەردە و دەمامک، بۆ پێشەوه بە رۆوتفوقوتی، لێیان گەڕێ، با تێت تێر بڕوان!) (3)

وشە سۆنسکەبە، له قامووسدا مۆمیا کراوه، له شيعردا له شەقەي بال دەدات. ئەي رەخنەگر، با تیشکی سەرنجەکانت، سۆنسکەي شيعر به شهواره نەخەن! ئەي نووسەر، پێزی وشە بگرە! وشە دەرەبەرێتە! لەگەڵ لەدايکبوونی ھەموو پەستەبەکەدا وەک قەقنەس بسووتن! بە رەوتار نەک ھەر بە گوێتار، راستگۆیی تاکتیک و ستراتیژت بێت!

چیرۆکی براکۆزی

ھەواری سەرمکبێ کاروانی ئەم باسە، کۆشيعری (ھەلۆی) شێرکۆ بیکەسە (4) گەر چی جاروبار ھەندیک پێتواری سەرھەوێ ئەم کاروانە، ئەو ھەوارەدا ئۆقرە ناگرن و چەند ھەوارێکی دیکەش بەسەر دەکەنەوه، وەلێ دوا جار ھەر بۆ ھەواری سەرھەکی دەگەیتەوه. سەردانی ھەواری دیکە، تەنيا بە مەبەستی زێتەر ناساندنی کۆمەڵە شيعەری ھەلۆیە. ھەلۆ، بریتبەهە له شيعرێکی درێژ، بە ناوینیشانی (داستانی ھەلۆی سوور) و ھەر سێ بەشەکی (کەشکۆلی پێشەمەکە)، کە ساڵی 1986 له شاخ چاپ کراوه و سامی شۆرش پێشەکی بۆ نووسيوه.

پێشەکیبەهە زێتەر باسکردنی تێروانینی بەکێتینی نیشتمانی کوردستانە بۆ رۆوداوەکان و له بواری رەخنەي ئەدەببەهە، باپەخێکی ئەوتۆی نییه. سامی شۆرش ئەگەر چی له سەرھەي پێشەکیبەهەدا بەلێنی داوه (ھەندیک وردەسەرنج دەربارەي قۆرمی ھونەریي شيعەرەکان دەربەرێت)، (5) بەلام کەم و زۆر توخنی لایەنی ھونەریي شيعەرەکان نەکووتووڕە! دەشیت سامی شۆرش بەلێنی خۆي بەجێ گەیانەدبیت، وەلێ شێرکۆ بیکەس له کاتی چاپدا، پێشەکیبەهەي ئارايشت کردبیت و سەری سەرنجە ھونەریيەکانی سامی شۆرش بە گۆمدا کردبیت، بەلام بیری چووویت، پێشەکیبەهە وھا مۆنتاژ بکاتەوه، کە خۆتەر ھەست بەو بەلکردنە نەکات، دەشت بیری چووویت، مەقسەتەکە بشاریتەوه، بۆيە پێشەکیبەهە له باسێکی سیاسی دەجیبت، نەک ئەدەبی. شياراي بێرھێتەنەويە، ساڵی 1980 سامی شۆرش دەربارەي نامیکەي (شيعر ھەلۆستەي) نووسەری ئەم باسە، گوتيووی: (حەمەسەمەيد خۆي شاعیرە، دەبووايە وەک شاعیر ئەماشای شتەکانی بکەدايە، نەک وەک رەخنەگرێکی سیاسی! (6)

سامی شۆرش دەلێت: (ئەلقەي دەستپێکردنی ناھەرۆکی بەرھەنگاری له شيعری ئەم دە ساڵەي کاک شێرکۆدا،

ریسواکردنی ئهو پیتاژه سیاسیه بوو که بریاری ناشیخالکردنی به سر شوپش و هیژی پیشمه‌رگی که‌لی
کورددا سه‌پاند. (۷)

ئه‌دهبی به‌رهنگاری، ره‌نگدانه‌وی خه‌باتی که‌لیکه دژی دوژمنی داگیرکار، ئهو ئه‌ده‌بیه له سه‌نگری
به‌رهنگاریبوونه‌وی داگیرکارانه‌وه دنه‌ووسریت. تیری ئهو بچوونه‌ی سامی شوپش که ره‌خنه توندوتیزه‌کانی
شترکۆ بیکسه له پدکه، به ئه‌دهبی به‌رهنگاری ناوره‌د کردوه، ئامانجی نه‌پتکاووه، ناخر ئهو شیعرانه‌ی شترکۆ
بیکسه زیتیر به‌رجسته‌کردنی براکوژین له روانگی «پنک‌هوه و ناگرخوشکری شیری کورد به‌غیرو به
کوشندان، نه‌ک شیعی به‌رهنگاریبوونه‌وی داگیرکارانی کوردستان، زیتیر شیعی ره‌وایدان به شیری نیوخۆن،
نه‌ک شیعی به‌کژ داگیرکاراندا چوونه‌وه.

داستانی هه‌لۆی سوور، چیرۆکه‌شیر نییه، کۆمه‌له‌شیرۆکه و ناوینشانیک کۆی کردونه‌ته‌وه. جیاوازی نێوان
شیر و چیرۆکه‌شیر ته‌نیا له کورتی ئه‌میان و درژی ئه‌ویاندا ره‌نگ ناداته‌وه، (کۆلی خویناوی) یه‌که‌ی (گۆزان)
وه‌ک ژماره‌ی دێره‌کان شیرۆکی درژی نییه، به‌لام لوتکه‌ی شیعی درامای کوردیه. له شیعی درامادا (یهمین و
تابلۆکان یه‌ک له‌دوای یه‌ک سه‌ر هه‌لده‌من و رووداو به‌ پشت‌به‌ستن به‌ چهند ده‌نگ و هه‌لوێستی جیاواز و ململانێی
نێوانیان به‌رمو کاڵبوون و لوتکه هه‌نگاو ده‌نیت. (۸)

شیر بالاترین جۆری هونه‌ره، شیعی دراماش، بێلنیسکی کورتی، بالاترین جۆری شیعه. داستانی هه‌لۆی
سوور، شیعی دراما نییه، سه‌ره‌کبیرترین سیمای شیعی درامای که به‌کیتیی بابه‌ته، تیدا ره‌چاو نه‌کراوه،
به‌لگوه مه‌لی خه‌باتی شاعیر له‌سه‌ر چلی چهندان بابه‌ت تیشته‌وه‌ته‌وه و «ئاوکارپش په‌تا‌یه‌که سه‌راپای
شیره‌که‌ی گرتووته‌وه. شاعیر له‌ ده‌رگای ئه‌وه‌نده بابه‌تی داوه که دۆزینه‌وه‌ی چاری بابه‌ته سه‌ره‌کییه‌که بووه‌ته
کارێکی دژوار، وه‌ک ده‌رکی به‌وه نه‌کردبیت، کورتبێژی که چیرکینه‌وه‌ی ده‌ربهرینه، په‌کیکه له‌ ره‌گه‌زانه‌ی نه‌ریی
بۆ شیر دابین ده‌کات و درژدارپش په‌کیکه له‌ خه‌سه‌له‌ته‌کانی شیعی ته‌سه‌رکورت.

داستانی هه‌لۆی سوور، باس له‌ پاربردووه‌ی که‌لیک نزیک ده‌کات، باس له‌ سالانی ۱۹۷۰ تا ۱۹۸۰ ده‌کات، له
نسکۆی شوپشی ئه‌بله‌وله‌وه تا سه‌ره‌ه‌ل‌دان و که‌سه‌کردنی په‌کیتیی نیشتمانی کوردستان، وه‌ک بالێکی بزێوی
بزێوتنه‌وه‌ی کوردایه‌تی. قاره‌مانی شیعه‌که که شاعیر خۆیه‌تی، هه‌موو هیواکانی به‌ شوپشی ئه‌بله‌وله‌وه به‌ند
بووه، که زریان هه‌رس که‌شتیی ئاواتی تیک ده‌شکینیت، ناومیدی ده‌رگای خۆی بۆ ده‌خاته سه‌ر پشت و وه‌ک
هه‌ر مرۆفکی هیواپاوی تر، په‌نا بۆ پلاره‌وایشتن و سووکایه‌تیکردن به‌ سه‌رانی بزێوتنه‌وه‌که ده‌بات و (شه‌وانه
نازاره‌کانی به‌ پیک سه‌ ده‌کات. (۹) که ده‌بیسیت چهند هه‌لۆیه‌ک ئاوێزانی بالای شاخ بوونه‌ته‌وه، دیسانه‌وه
درمختی وشکه‌له‌لۆوی ئومیدی چرۆ ده‌کاته‌وه و سه‌وز هه‌له‌که‌رپه‌ته‌وه.

دوای هه‌رس شارۆچکی به‌غدادی که‌ناری فورات، ده‌بیته هه‌واری ئوتی شاعیر و له‌وتوه هه‌فتانه سه‌ر له
به‌غدادی پایته‌خت ده‌دات و خه‌یال به‌رمو به‌ناری شاخی (کۆژه‌ی که به‌سه‌ر شاری «سلیمانی» دا ده‌روانیت،
ده‌باته‌وه. داستانی هه‌لۆی سوور، که له سه‌ره‌تای سالانی هه‌شتادا نووسراوه، له شاره‌وه به‌ ده‌نگی شاعیر
له‌سه‌ر نه‌وار تهمار کراوه و په‌وانه‌ی چپای قه‌ندیل که سه‌رکردایه‌تی «پنک‌ی لێ بووه، کراوه، په‌که‌مین
به‌لگه‌نامه‌ی ئاشکرکردنی لایه‌نگیری شترکۆ بیکسه له‌و باله‌ی بزێوتنه‌وه‌ی کوردایه‌تی. ئه‌وانه‌ی سه‌ریتی
سه‌رنجی شیر ده‌دن، وای بو ده‌جن، شترکۆ بیکسه له‌و شیره‌وه گۆرانیک پشه‌ی به‌سه‌ر فیکری و جیبیی
چینا‌په‌تیشیدا هاتوه و به‌ ته‌واوی ده‌سته‌برداری پاربردوی بووه، به‌لام راستیه‌که‌ی ئهو شیره‌ و ئه‌وانی
دواتریشی سه‌ره‌نجامیکی لۆژیکی فیکر و هه‌لوێستی پێشوی شاعیر و گۆرانه‌که ته‌نیا پروکه‌شه و شاعیر
وه‌ک کرۆک هه‌ر ئه‌وی جارانه، ناخر په‌کیتیی و پارتی دوو بالی یه‌ک بزێوتنه‌وه‌ن.

ئهی تفه‌نگه‌که‌ی موعینی

تَمَنها نَو وِختِه بېوړه له پياوړو کوزان،

گەر توانييان جارژکي تر

موعينيت بڼ بېهنښه وه و بڼکاته شان. هـ.ل.ق. ۴۹

زړاندنی ناوی بگوزانی موعینی، کارژکی پټویست و پیروزه، به لأم کوټنی نَو راستیبه، بڼچی پازده سال دوا
بخړیت؛ به هاری سالی ۱۹۶۸ که موعینی له خوټنی خویدا شلال کړا و (تیره مکه به رژی می شا
فرخشاړه وه). (۱۰) شترکڼ نَو سر و وخته د سستی قلمی دهگرت، ندی لهر چی نَو رووداوه ویزدانه بڼینه،
نهیښایه شیعر؟ بڼچی دوی پازده سال قهماغه لهر نَو برینه به سوټیه هاند داته وه؟ نکه شاعر قازانچی
تسکی حیزی لهر چاوه نگر تبا، نوسا هلوټستی دنواند. چی سر نجه دوی تیپه پوونی پازده سال به سر
رووداوه کدا، لهر قازانچی حیزیکی تر، ناوړ له خوټنی نَو شه عیده ددهاته وه.

لهر شان و نه یکی ملکه چ

چند قلمی کی چاوحیزی ناویانگزاو

قهلمه کانی کیرفانی موشیری حمی سلیمان

(پاږت) بان نده له برده قارمان و

دهستیان نه خسته ناو دستی فرایز و

نکه و ټنه پیش سیکه کان. هـ.ل.ق. ۹۰

شترکڼ بیکس نَو مافه به خوی رهوا دهینیت، پنجه می شیری به چاوی خهاتی (بارزانی) دا بکات، که چی که
فوناد مهجید میسری له شان و نامی (پاږت) دا، نَو راستیبه میژووی بهی که مننه وریکی وک چه سال عیرفان له
سردمی دهسالاتی شیخ محمود دا تیریز کراوه، به سر دهکاته وه و نهمه سالزیش نَو دهه دهخاته سر
شانق، نَو راستیبه یی قوت ناچیت و میسری و سالار، وک موشیری حمی سلیمان (۱۱) به ناپاک تیوزد
دهکات، نکه چی نومی که میک شاره زانی له میژووی بزوتنه وهی کوردا په تیدا هبیت، نوه ده زانیت، نکه
تسمن مه دای شیخی گورهی دایا، له بزوتنه وه که نیلوولدا، وک برا بچو کیک له دوی بارزانی به، پتی
دهگرت. نوه چیه وای کردوه، شترکڼ بیکس مافی نومی هبیت، تیری پخنه ناراستی بارزانی بکات، وهی
فوناد میسری مافی نومی هبیت، پخنه له شیخ محمود بگرت؟

قینی سی لا

گوزان تکی سیکو شه بوو،

پیلان تکی سیکو شه بوو،

نوه تا وا

پیلانی سیکو شه نروا

توند ناوقه دی هکار نگرین. هـ.ل.ق. ۹۶

سر چه می کومه شیری هـ.ل.ق. پندگانه وهی دین و پوهناری به کینتی نیشتمانی کوردستانه. کارساته که
به هاری ۱۹۷۸ هی هکاری برین تکی قوولی کرده چهستی نَو لاینه وه، هر بویه هوری تلخی نَو کارساته،
سپهری بڼ نواوی دیوانه که کردوه، شترکڼ بیکس به سرهاتی ژپانی علی عسکری که له کارساته کدا
کیانی له دست دا، له چیرو که شیری (پیاو) دا دهگرتی وه.

(به کیک له جیاوازی به بنه خیه کانی تیان نووسری داستان و درامانوس نومی، نهمان روودا وک رابردو
دهگرتی وه و نهمان وای دهگرتی وه، وک باسی حالی حازر بکات). (۱۲) (پیاو) لهر رووه سیمای داستانی
پتوه دیاره، نکه دراما. شترکڼ له (پیاو) دا راسته و خج باسی قارمانی شیره مکه ناکات، به لگو مامق ستاپک له

روانگهی خۆیهوه، به‌سه‌رهاتی پالەوانی شیعرمکه بۆ قوتابییەکانی دەگێژتەوه. بەکێک له‌خه‌وشه‌کانی ژۆر چیرۆکه‌شیر ئه‌وهیه، شاعیر هه‌لسۆکه‌وتێکی راسته‌وخۆیانە له‌گه‌ڵ قاره‌مانه‌که‌یدا ده‌کات، چیرۆکه‌شیر پیاو، ئه‌و که‌موکورییه‌ی تیدا نییه. (بۆ ئه‌وه‌ی شاعیر له‌ هه‌مان کاتدا چیرۆکنوووسیش بێت، نابێت هیچیان بکات به‌ قوربانی ئه‌وی تریان.) (١٢) له‌ (پیاو)دا چیرۆک پاشکۆی شیعره و شیعریش که‌نه‌فتی ده‌ستی فیکری ئه‌و لایه‌نیه‌ که‌ قاره‌مانی (پیاو)ی پێگه‌یاندوه.

سه‌راوه و په‌راویز

- (١) جیرا ابراهیم جیرا، پناهیح الرؤیا، ص ٩٤ - ٩٧ المؤسسة العربیة للدراسات و النشر ١٩٧٩ بیروت.
- (٢) بیلنسکی، نصوص مختاره، ت: یوسف حلاق، ص ٣١ وزارة الثقافة ١٩٨٠ دمشق.
- (٣) فرانسیس کلنغندر، الماركسیه و الفن الحديث، ت: مصطفى عبود، ص ٤٨ مركز الابحاث و الدراسات الاشتراکیه ١٩٨٧ دمشق.
- (٤) جوامیر، (شیرۆک بێگس) هه‌لۆ، له‌ باکوکر او مکهانی یه‌کیته‌ی نووسه‌رانی کوردستان ١٩٨٦ چاپخانه‌ی شه‌ید جه‌عفر.
- (٥) سه‌راجوی پێشوو، ل.
- (٦) حه‌مه‌سه‌عید حه‌سن، شیعیر له‌ نێوان له‌ززمت و هه‌لۆستدا، نووسه‌ری کورد، ژماره (٥) ل ١٢٨ به‌غداد ١٩٨٠.
- (٧) هه‌لۆ، ل.
- (٨) د. محسن لطیفش، دهر الملائک، ص ٨ دار الرشید ١٩٨٢ به‌غداد.
- (٩) هه‌لۆ، ل.
- (١٠) که‌ریمی حیسامی، له‌ بیره‌وه‌رییه‌کانم، به‌رگی سێیه‌م ١٩٨٨ ستۆکه‌هۆلم.
- (١١) له‌ روانگهی میژووینووس د. که‌مال مه‌زه‌ره‌وه، موشیر نایاک نه‌جوه.
- (١٢) جورج لوکاش، غوته و عصره، ت: بدیع حقی، ص ٧٩ دار الطلیعه ١٩٨٤ بیروت.
- (١٣) د. محسن لطیفش، دهر الملائک، ص ٢٨ دار الرشید ١٩٨٢ به‌غداد.